

[Finansministeren.]

her i landet beskattes med høje punkt-afgifter.

Jeg tror, det er nødvendigt, at vi under et skattesystem, hvor vi har så høje punkt-afgifter og merværdiafgifter, forsøger at sikre os, at indtægterne kommer os til gode i forhold til forbruget, og at vi ikke undergraver den danske handelsstand ved fortsat mere larme end vore nabolande at tillade disse indførsler.

Jeg vil gerne til sidst understrege over for hr. Mads Eg Damgaard, at dette er altså de overvejelser, vi gør os; beslutninger foreligger endnu ikke.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Jørgen Andersen* til finansministeren:

„Vil ministeren medvirke til, at alle kunstforeninger med samme udstillingsformål som Københavns Kunstforening, Louisiana m. fl. får samme mulighed som disse for fritagelse for at stille sikkerhed for told og afgift af kunstgenstande, som midlertidigt indføres til udstilling?“

Jørgen Andersen: Mit spørgsmål til den højtærede minister er begrundet i, at en vandreudstilling af norsk skulptur udsendt af rigsgalleriet i Norge, som åbner i morgen i Århus Rådhus, af toldvæsenet er pålagt at erlægge et depositum på 25.000 kr. svarende til 12½ pct. af udstillingens værdi, for tilfældet baseret på transportforsikringssummen. Udstillingen er arrangeret af Århus Kunstforening af 1847, der er tilpligtet at garantere summens tilstedeværelse. I øvrigt opstilles og finansieres udstillingen udelukkende af rigsgalleriet i Norge, og den må betragtes som en detalje i det nordiske samkvem, som vi stort set alle er enige om at fremme. Jeg må derfor anse toldlovens § 131, pkt. 7, der forlanger omtalte depositum erlagt, før udstillingsgenstandene kan frigøres til opstilling, for en ugæstfri bestemmelse, så meget mere som kunstgenstande købt på udstillinger af denne art i forvejen er fritaget for merværdiafgift. For fuldstændighedens skyld kan jeg tilføje, at udstillinger udlånt fra museer og samlinger o. lign. og således fuldstændig afskåret fra salg også er pligtige til at erlægge depositum.

Imidlertid er visse udstillingsarrangører, såsom statens museum for kunst, Københavns Kunstforening, Ny Carlsbergfondet, Louisiana m. fl., undtaget fra denne bestemmelse, og jeg må derfor opfatte det som rimeligt, at kunstforeninger i det øvrige land med samme formål ligestilles med disse over for loven. Jeg håber, at den højtærede minister deler denne opfattelse, og jeg vil med interesse lytte til hans svar. Mon ikke også den højtærede minister for kulturelle anliggender ville have gjort det samme, om han ellers havde været til stede?

Finansministeren (Poul Møller): Jeg vil finde det ganske naturligt at medvirke til opfyldelse af det ønske, som hr. Jørgen Andersen fremsætter, således at, som nævnt af hr. Jørgen Andersen, også andre kunstforeninger og museer, der har samme udstillingsformål som de nævnte, men som endnu ikke har fået en fritagelse for sikkerhedsstillelse, vil kunne opnå en sådan fritagelse.

Jeg skal oplyse, at forudsætningen for, at de vil kunne opnå dette, vil være, at de pågældende foreninger og museer indgiver ansøgning til toldvæsenet og indestår for, at genstandene efter endt udstilling vil blive genudført eller eventuelt toldberigtiget. Under disse betingelser vil jeg medvirke til hr. Jørgen Andersens ønskes opfyldelse.

Jørgen Andersen: Jeg takker for ministerens imødekommende svar, og jeg glæder mig sammen med andre til udsigten til, at Mona Lisas uudgrundelige smil kan hænge på en dansk udstillingsvæg, uden at der skal deponeres et millionbeløb, såfremt da franskmændene vil sanktionere.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Ømann* til handelsministeren:

„Vil ministeren give folketinget tilsagn om ikke at ophæve lov om avancestop og lov om vejledende priser og om prisstop for tjenesteydelser før den i lovene anførte dato, den 1. november 1968?“

Ømann: Anledningen til at spørge ministeren om regeringens hensigter med hensyn til avancestoploven og loven om vejledende priser og prisstop for tjenesteydel-